

Виникає потреба у розвитку нових галузей виробництва. Треба правильно використовувати сезонні роботи. Наприклад, до цього часу гострою проблемою є збирання врожаю. Через відсутність робочої сили тут трапляються великі втрати. Потрібна гнучка система використання тимчасово вільних працівників, пенсіонерів, домашніх господарок. Мають бути створені сприятливі умови для зайнятості жінок-матерів (скорочення робочого дня, надомна праця). Оплата праці осіб, що зайняті на громадських роботах, здійснюється за фактично виконану роботу і не може бути меншою, ніж мінімальний розмір заробітної плати. Безумовно, при цьому враховують якість виконання роботи. На осіб, зайнятих на громадських роботах, поширюються соціальні гарантії, включаючи право на пенсійне забезпечення, виплату допомоги з тимчасової непрацездатності.

В даний час у світлі трансформації економічної системи в нашій країні склалася специфічна ситуація, коли традиційні методи мало ефективні чинять ефективні взагалі. Для з'ясування цього розглянемо традиційні заходи для вирішення проблеми безробіття:

- 1) Створення нових робочих місць паралельно з вже існуючими.
- 2) Розширення сфери послуг. Через значне падіння рівня життя попит на послуги скорочується. Ростуть лише послуги державного сектора, що є негативним явищем.
- 3) Дотації на створення робочих місць, пільги при найманні, допомога малому і середньому бізнесу.
- 4) Перенавчання або підвищення кваліфікації кадрів. Ці заходи допомагають, коли одні галузі вгасають, а інші розвиваються, тобто при структурній перебудові господарства. Зараз же йде спад у всіх галузях, що обумовлений суспільною кризою.
- 5) Інвестиційні фонди міністерств і відомств.

Виходячи з вищевикладеного, мабуть, що проблема безробіття є ключовим питанням у ринковій економіці, і, не вирішивши його неможливо налагодити ефективну діяльність економіки. Особливо гостро проблема безробіття постала в Україні, що не дивно, з огляду на ситуацію

Суворова А.О., курсант 1-го курсу
ЦСФП НАВС 113 навчальної групи
Науковий керівник:
професор кафедри економіко-правових дисциплін
НАВС, к.ю.н., доцент Удовик М.С.

Підприємницька діяльність. Роль та місце в економічній системі суспільства

Підприємництво - це особлива діяльність. Підприємництво є одним із різновидів творчої, пошукової, ризикової соціальної діяльності і в більшості країн світу є ринковою економікою, і вважається однією із найпрестижніших професій. Адже саме цей вид діяльності у відповідних умовах найкращим чином виявляє людську суть, допомагає прояву працівника, як особистості. Це

самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Ознаки підприємницької діяльності:

1. Підприємництво - є самостійною діяльністю, це означає, що по-перше, підприємництво в Україні може здійснюватися в будь-яких організаційних формах, визначених законами України, на підбір підприємця. По-друге, підприємці мають право здійснювати самостійно будь-яку діяльність відповідно до потреб ринку, на власний розсуд приймаючи відповідні рішення, що не суперечать законодавству.

2. Підприємництво - є ініціативною діяльністю. Це означає, що зайняття підприємницькою діяльністю є добровільним вчинком. Жоден державний орган, недержавна організація, посадова особа не можуть примусити до зайняття підприємницькою діяльністю.

3. Підприємництво є систематичною діяльністю. Проте чітких кількісних критеріїв систематичності законодавством не встановлено.

4. Підприємництво - є діяльністю на власний ризик. Це означає, що за порушення договірних зобов'язань, кредитно-розрахункової і податкової дисципліни, вимог до якості продукції та інших правил здійснення господарської діяльності підприємництво та приватний підприємець самостійно несуть відповідальність, передбачену законодавством України. Тобто суб'єкт підприємницької діяльності бере на себе як позитивні так і негативні наслідки підприємницької діяльності.

5. Внаслідок підприємницької діяльності досягаються економічні й соціальні результати. Підприємницька діяльність суттєво впливає на розвиток економіки і соціальної сфери.

Суб'єктами підприємницької діяльності можуть бути громадяни України, інших держав, які не обмежені законом у правоздатності та дієздатності, а також юридичні особи всіх форм властивості.

Необхідно зазначити, що підприємницька діяльність в Україні здійснюється в межах досить змістовного правового середовища, яке являє собою сукупність законів України, указів Президента і т. д.

Підприємець - господарюючий суб'єкт, який завдяки наявності певної сукупності рис запроваджує в практику функції підприємництва і за свою працю одержує підприємницький дохід. Держава гарантує всім підприємцям незалежно від обраних ними організаційних форм підприємництва рівні права та можливості для залучення й використання матеріально-технічних, фінансових, трудових, інформаційних, природних та інших ресурсів, а також недоторканість майна і забезпечує захист майнових прав підприємця.

Самі підприємці мають право самостійно здійснювати без обмежень різноманітну діяльність, яка не суперечить чинному законодавству.

Отже, підприємництво відіграє важливу роль в економічній сфері особистіших відносинах, адже воно дає змогу суспільству проявляти власні бажання, потреби, конкурувати між собою, чим і покращувати своє виробництво та власну роботу. Головним стимулом підприємницької діяльності у розвинутих ринкових умовах виступає, здебільшого, не особисте забезпечення і збагачення власника, а можливість відчутти себе незалежним у суспільстві та отримувати задоволення від своєї праці.

Тімошина А.О., курсант 1-го курсу

ЦСФП НАВС 112 н/г

Науковий керівник:

професор кафедри економіко-правових дисциплін
НАВС, к.ю.н., доцент Удовик М.С.

ЕКОНОМІЧНА РОЛЬ МОНОПОЛІЙ

Актуальність розвитку монополій та антимонопольного законодавства сьогодні є безперечним, оскільки про порушення його постійно проводяться справи, деякі з яких набувають неабиякого розмаху.

Метою роботи є дослідження поняття, що таке монополія і яка її функція в ринковій економіці, стану монополій в Україні та існуючого антимонопольного законодавства в Україні та іноземних державах.

Монополія - це окремі крупні підприємства, об'єднання підприємств, господарські товариства, які виробляють значну кількість продукції певного виду і таким чином займають монопольне становище на ринку, впливають на процес ціноутворення і отримують більш високі (монопольні) прибутки.

Види монополій :

- Природна монополія
- Адміністративна монополія
- Економічна монополія

Природна монополія виникає внаслідок об'єктивних причин. Вона відбиває ситуацію, коли попит на певний товар чи послугу найкраще задовольняється однією або кількома фірмами. В її основі - особливості технологій виробництва й обслуговування споживачів. Тут конкуренція не можлива або не бажана, бо при входженні в галузі інших фірм затрати на виготовлення продукції зростають.

Адміністративна монополія виникає внаслідок дій державних органів. З одного боку, це надання окремим фірмам виключного права на виконання певного роду діяльності.

Економічна монополія. її поява зумовлена економічними причинами, вона формується на базі закономірностей господарського розвитку. Йдеться про підприємців, які зуміли завоювати